

Intors în celulă toți au rămas surprinși de venirea procurorului așa de repede.

Cam la o jumătate de oră după ce am terminat de scris am fost dus în biroul colonelului, care nu m-a întrebat nimic despre grevă, despre motiv... S'a sculat și a început să vorbească:

-Evoluția societății ne-a demonstrat că totul este în schimbare, spre mai bine, pentru ajutorarea celor ce au îndurat crunta exploatare, pentru a aduce un suflu nou, o morală nouă... Desigur aceste schimbări se fac cu sacrificii. Cei săraci și mulți au încă de îndurat până își vor consolida puterea. Astăzi suntem în situația când putem spune că muncitorimea noastră a cucerit puterea și a deschis un drum nou luminos pentru popor. Toate filozofiile idealiste, toate scrierile prin care se caută să se justifice regimul burghez, s-au dovedit vorbe goale și au fost aruncate la coș. Toate acestea, pentru a nu mai constitui un ferment, trebuie acum să le aruncăm la crematoriu.

M-am sculat și am spus:

-Ieri mi-ați spus că nu voi ieși de aici decât așa cum doriți dumneavoastră sau prin crematoriu. Acum vreți să faceți o nouă interpretare a celor afirmate ieri?!

Da ai înțeles greșit. Noi pe oameni vrem să-i îndreptăm, să-i redăm societății. Oamenii sunt folositori, numai ideile trebuie arse.

-Domnule colonel, nu-si mai are rost pledoaria d-voastră. Am anunțat pe domnul procuror Aldea despre motivul grevei și mi-a promis că va analiza rezolvarea.

Am plecat

În celulă n'am spus ce am discutat. Între timp a venit masa de prânz. Unul, câte unul erau chemați în baraca politicilor, de unde veneau după 5-10 minute. Spre sfârșit a fost chemat și Bourceanu care la întoarcere mi-a spus că erau chemați de anchetatorul lotului nostru căpitanul Sporea. Era cel de care m-am plâns că m-a lovit și a înscenat procesul. Mi-am dat seama că încercam o nouă justificare. Ceva nou intervenise. Declarația grevei provocase o mișcare, la care nu mă așteptasem și mă făcea acum să cred că va avea un rezultat favorabil. Cu ani în urmă unui grevist nu i se da atenție decât după 8-10 zile, sau mai mult, când era epuizat complet. Acum... o altă situație!

Eu am fost chemat ultimul de căpitanul Sporea. A stat de vorbă cu mine, cât n'a stat în timpul anchetei, fiindcă atunci nu avea motive, alerga după ele.

Cum puteți domnule căpitan să mă mai întrebați de sănătate când tot timpul anchetei m-ați înjurat, lovit și-mi spuneți că o să-mi dovedeți crimele ce le-am făcut împotriva clasei muncitoare? Dumneavoastră care ați înscenat un proces murdar, veniți acum să vă interesați de sănătatea mea? Dumneavoastră care ați fost în sala tribunalului când martorii pe care i-ați instruit, au spus în fața instanței că nu recunosc declarațiile deoarece au fost forțați să le iscălească și acum veniți să vedeți dacă mai trăiesc?

Asculta acest fost chelner, după alură, acum zis căpitan, ca un mieluşel. După ce i-am spus o parte din ce aveam pe suflet, m-am răcorit în parte.

M-a dezamăgit și el, ca să nu zic uluit, cu autocritica, ca la partid:

"Bine Cici, cum puteam să te lăsăm afară când te cunoștea atâtă lume? Cum puteai să stai liber când cunoșcuții și prietenii erau aici, pentru motive mai mari sau mai mici? Voi ai să te fi bănuit de agentul nostru?

-Dar dacă ați avut ce ați avut cu mine, de ce mi-ați luat soția înșărcinată prin anchete și ați încercat prin amenințări s'o obligați să devină martoră a acuzării?

De unde știi?

Nu vă cunosc? Am reușit să aflui la proces! Dovezile le-am văzut cu soțiile lui Comănescu și a lui Ceacu, pe care ați reușit să le aduceți martore ale acuzării. Ați pus-o pe drumuri și pe biata mamă a lui Ceacu. Bătrână și bolavă, n-a putut decât să spună:

"Băiatul meu era un copil cuminte și a învățat carte cu greutate, fiindcă tatăl lui nu s-a interesat de el. M-a ajutat totdeauna.

Dar copilășul meu, pe care îl am și nu mă cunoaște, de ce este obligat să trăiască fără tată?

De ce mi-ați confiscat lucrurile din casă?

Credeți că toate suferințele mele, ale sutelor de mii de familii ce îndură mizeria și frica, pot fi uitate?

Si după ce procesul a fost casat, de ce nu mi-ați dat drumul? Ați recurs la altă înscenare, cu alți martori mincinoși eliberați din închisoare, cu conditia să depună mărturie mincinoasă la proces. După toate aceste mașinațiuni murdare, veniți printr'un grad mai mare și-mi cereți să recunosc, cât de cât, că am fost vinovat, cam gresit, că m-au indus alții în eroare; să vă justific înscenarea? amenințându-mă: nu vei ieși de aici decât cum vrem noi, sau prin crematoriu. Ce înseamnă asta decât o condamnare la moarte, ca să dispară urmele mârșeviei d-voastră?

Cam încurcat, acest căpitat Sporea a început să bălămească:

-Ați înțeles gresit. Nu observați eforturile noastre de a vă îmbunătăți regimul, de a vă da cărți de citit sau ziare? Vrem să fiți informați de transformările de afară, pentru că o să mergeți cu toții acasă. Fii sigur că eu, căpitanul Sporea îți promit că în curând vei merge în mijlocul familiei. Nu pot preciza o săptămână, o lună, două... dar vei fi alături de copilăș. Fii liniștit, lasă lucrurile să le aranjem noi și o să ai multe surprize bune.

Approape o oră și jumătate am stat de vorbă cu acest Sporea acuzându-l că și când ar fi fost în boxă. Toți mă așteptau cu nerăbdare. Le-am spus că m-au uitat în birou. Numai lui Penescu și Bourceanu le-am relatat pe scurt discuția. Amândoi erau siguri că voi pleca în câteva zile. Părerea mea a fost că în câteva luni vom pleca cu toții.

Seara am fost anunțați să ne facem bagajele și toți din cele 3 camere am fost duși în secția I-a.

Lumea devenise timorată. Le pierise cheful de vorbă. Reeducății erau plini de mânie.

În celula 3 unde am fost introduși, pe Bourceanu la apucat o criză de rinichi și nu știam ce să-i mai fac în afară de a-l acoperi cu tot ce aveam la îndemână, pentru a-i calma durerea în căldură.

În acest timp Ion Negoitescu și Dan Cernovodeanu s-au apropiat de mine și au început să strige la mine că din cauza mea nu se vor elibera ceilalți. La insistențele și amenințările lor că trebuie să fiu liniștit, m-am ridicat de lângă bolnav și le-am strigat:

Canaliilor, duceți-vă și cereți să vă dea voie să plecați, și în timp ce mă îndreptam spre ei, câțiva mi-au barat drumul iar ei ajunși la ușă au început să bată cu pumnul. N-a venit nimeni.

Motivul invocat al mutării a fost curățenia celulelor care va dura câteva zile.

COBORÎT DE LA "LORZI" la REEDUCAREA PRIN MUNCĂ

La câteva zile am fost anunțat eu și Bourceanu să ne luăm bagajul și am fost duși de plutonier pe aceeași secție în celula 17. Era o cameră pregătită cu 20 paturi aranjate curat cu cearceafuri și pături noi în așteptarea "musafirilor."

Am stat aici în doi vreo 3 zile fără să bănuim intențiile administrației. În cea de-a patra zi au apărut în prag comandantul și ofiterul politic.

Comandantul mi s'a adresat: O să ieșiți la lucru și dumneata o să fi șef de santier, iar Bourceanu se va ocupa de partea culturală.

Prompt am răspuns: Niciodată n'am să fiu șef de santier în închisore. Comandantul a continuat: o să vă aducem oameni cu care să lucrați și vei conduce santierul. De abia am putut să spun, niciodată n'am să lucrez în pușcărie și ușa s'a trântit închizându-se.

După un sert de oră am auzit strigăte pe culoar: Nu vreau să mă lucrez, lăsați-mă în pace.

La câteva secunde s'a deschis ușa și un tânăr a fost împins înăuntru.

Cum ne-a văzut cu părul mare și în haine curate și vărgate, băiatul s'a îndreptat spre fereastră, în partea opusă.

La 3-4 minute scena s'a repetat până când s'au completat locurile. Era clar că cei veniți aveau o adversitate față de noi.

La un moment dat în cadrul ușii deschise a apărut comandantul cu ofiterul politic și au anunțat că vom ieși peste câteva zile la lucru, iar eu voi fi șef de santier și Bourceanu se va ocupa de problemele culturale. Eu am spus acelas "NU" categoric.

Printre cei sosiți în celulă am reținut pe: Breznă Constantin, David Ion-Vasile, Dumitrașcu Marius, Paul Lazăr, Popa Augustin și Zadig A. Ion. Aceștia fuseseră funcționari la Peco, condamnați economic și veneau cu o faimă de agent prin celulele de la Uranus, "meserie" pe care o continua și aici, fiind desori chemat la ofiterul politic.

După plecarea conducerii ochii bănuitori ai noilor "oaspeți" ne scrutați. Eu stăteam liniștit în pat în timp ce Bourceanu încerca să însăileze o discuție. Treptat, treptat s'a încălzit atmosfera și ei au aflat cine suntem și noi la fel despre ei. Erau răzvrățiți împotriva muncii de la atelierele Jilavei.

Au spus că și acolo s'a încercat o reeducare prin ziare și unele luări de poziții contra partidelor politice de unii detinuți. Ne-au povestit de vehemența unuia Constantin Ion (Lambru) din lotul nostru care suita pe scaun aducea injurii PNT-ului și lui Mihailache care au mințit țărănimea. Mai era susținut de un altul, tot țărănist, anume Petcu Ștefan.

Presa continua să ne vină regulat. Am aflat că pe 9 Aprilie 1964 printr'un decret al Consiliului de Stat nr. 176 au fost grațiați de restul pedepsei un număr de 2920 de condamnați pentru uneltire contra orânduirii sociale...

Nouă ni s-au împărțit cărți poștale ca să scriem acasă zece rânduri în care să anunțăm că suntem sănătoși și putem primi 3 kg. de alimente pe lună.

După ce am mai fost scoși de câteva ori prin grădina Jilavei pentru diferite munci, pe ziua de 23 Aprilie (Sf. Gheorghe) ne-am pomenit duși în afara sârmei ghimpate la vreo 200 metri unde era un fel de șoproș și ni s'a spus că acolo se deschide un santier de reparat lăditele de transportat sticle. Acestea se aduceau din oraș.

Am iesit la lucru, dar am refuzat să execut. Plutonierul mi-a cerut seara să fac raportul. Ceilalți colegi de muncă la insistențele plutonierului m-au rugat să merg alături de plutonier care și-a luat obligatia să numere lăditele reparate și să facă raportul pe care tot el l-a semnat după refuzul meu.

Ceea ce se făcea acolo nu se putea numi muncă, ci o distracție. Veselă puscărie.

La circa 10 zile, în timp ce Bourceanu descărca o mașină cu lădite pentru reparat, a strigat la mine să mă urc repede în camion fiindcă are impresia că vine soția cu fetița.

Am crezut că face vreo glumă.

S-AU ÎNCEPUT VORBITOARELE LA JILAVA

După circa o jumătate de oră am fost chemat la poarta închisori și dus la corpul de gardă. În interior se găsea o cameră despărțită cu gratii metalice. Lângă ușă era postat căpitanul Telenche și dincolo de "fiare" aștepta soția cu fetița în brațe și un pachet la picioare.

Cum m'a văzut printre gratii, Gabriela a început să plângă și n'a fost posibil s-o liniștească. Atunci a dus-o afară și a lăsat-o în grija unei verișoare care o însoțise. Eram mișcat. Primul contact cu cei "liberi" producea teamă. Apariția mea printre zăbrele, în costumul "national" vărgat a produs prima reacție de respingere.

Reușiseră fiarele să ne aducă în situația de a fi sperietori chiar în sânul familiei.

Politrucul Telenchi a intervenit în această atmosferă de încordare și mi-a atras atenția să nu discut decât problemele strict familiale.

-Cine te-a anunțat ca să vii. Răspunsul a fost că pe carte poștală era indicată ziua de azi pentru vorbitor!

-Din ce trăiești? Ai servicii?

Sunt operator chimist la Danubiana, pentru că n-am vrut să părăsesc Bucureștiul, ca să nu pierd Buletinul de Capitală.

-Ce înseamnă această meserie și ce faci?

Ajut la confectionarea, manipularea și mai ales încărcarea cauciucurilor în camioane, pentru expediție, la secția tractoare.

-Da!

La auzul acestui "da" m'am întors către căpitan care era în stânga mea și i-am spus:

-Nu vă este rușine. M-ați mintit spunându-mi că soția are un serviciu bun și nu duce lipsă de nimic. Uitați-vă la mâna de om care trebuie să ridice greutatea mai mari și mai grele decât ea, când are cu totul altă pregătire și poate face cu totul altceva. Ați rămas aceiași călăi care ne distrugeți și pe noi și familiile noastre. Umblați cu minciuni peste tot. Arestați, chinuiți oameni nevinovați și înscențați procese. Asta vă e meseria care o faceți tot timpul.

În timp ce el striga că nu-mi dă voie să vorbesc, eu i-am spus că tot ce spun este adevărat și trebuie să cunoască și familiile noastre că suntem arestați și chinuiți nevinovați.

Am adăugat că n'am nevoie să primesc pachet cu alimente și nici n-am cerut bănuind că o duce greu și trebuie să crească fetița. Ați auzit că o cresc alții neavând timp din cauza muncii și nu are posibilități să se ocupe de educația ei, iar eu zac nevinovat aici.

Efectiv nu a fost vorbitor ci o înfruntare a politicului în fața familiei, în timp ce soția ca să tempereze lucrurile îmi spunea ca să nu-mi fac griji, că se descurcă și fetița are tot ce-i trebuie.

După 5-6 minute vorbitorul mi s'a întrerupt de către căpitan. De abia î-am spus să se îngrijească de ea și de fetiță și să nu-mi trimită nimic, că a intervenit plutonierul de gardă la semnul lui Telenvhe și m'a împins afară din cușcă.

În timpul lucrului, câte unul...doi...erau chemați la ofiterii politici și-mi spuneau că printre altele erau întrebați de comportarea mea și ce vorbesc.

Eu nu discutam, nu comentam nici știrile din ziare, ceea ce aveam de spus o făceam față de politici, accenuând tot timpul asupra înscenării pe care o făcuseră în procesul nostru.

Bourceanu care era mai apropiat mi-a spus că a fost întrebat de colonel dacă este convins că odată ieșit afară voi fi liniștit și nu voi reîncepe cu activitatea politică. Și el și-a spus părerea că sigur voi fi liniștit dacă sunt lăsat în pace.

La începutul lui Iulie s'a sistat lucrul la repararea lădițelor și ni s-a găsit altă întrebuințare. Am fost folosiți la transformarea Jilavei din închisoare, în ciupercărie. Până atunci zeci de mii de oameni mucegăiseră prin hrubele acestui fort, dintre ei foarte mulți își scuipaseră plămânii, sau fuseseră aruncați în gropile comune. Noi eram folosiți la desfacerea priciurilor și aranjarea paturilor cu bălegar de cal.

Devenise clară eliberarea care de aproape doi ani plutea în aer, căutându-se numai compromiterea detinutilor înainte de a fi dați afară din închisori.

Pe 16 Iunie 1964 în -Expunerea de motive- a Decretului 310 se menționa printre altele:

"În baza indicațiilor primite, analizând situația unor condamnați, consider că un număr de 3.467 pot fi grațiați de restul pedepsei ce mai au de executat... Criteriile care au stat la baza selecționării acestor condamnați, au fost atitudinea lor față de muncă și rezultatele bune obținute în procesul de reeducare (n.n. adică acceptarea de a deveni agenți).

Pentru unii din ei, s'a avut în vedere vârsta înaintată, ori starea sănătății lor..."

De Sfântul Ilie, la revenirea de la biroul politic, Bourceanu mi-a spus că voi fi eliberat foarte curând fiindcă s-au interesat de comportamentul meu și de ceea ce gândesc iar el a vorbit foarte frumos și a accentuat asupra nedreptății ce s'a făcut cu arestarea.

Arătându-se pesimist asupra eliberării lui, i-am atras atenția că eliberarea va fi generală, iar diferența dintre plecări inexistență, sau de ore și chiar de o singură mașină, care nu va pridi cu transportul nostru din închisoare, în cazul că nu vom pleca împreună.

A doua zi am fost chemat eu de plutonierul Bărbuică și dus la biroul ofițerilor politici din curtea fostei secții de reeducare.

În camera în care am fost introdus se găsea în picioare colonelul responsabil cu reeducarea, iar la birou așezat pe scaun sta un civil, căruia i s'a adresat:

"Vi l-am adus pe Cici, discutați și d-voastră cu el ca să vă lămuriti, că eu n'am reușit".

Rămăși singuri, am fost invitat să stau jos și m'a întrebat ce fac.

"-Asta sunt și fac, puscărie nevinovat. Dar cine sunteți d-voastră de vă interesează persoana mea.

Nu a voit să-si spună numele, sau calitatea si a spus numai că a venit să mă cunoască si să stea de vorbă cu mine.

(Am bănuir că era colonelul Petruc Mihai, seful secției "K".)

Bine, am răspuns eu, dacă ați venit să stați de vorbă cu mine, înseamnă că-mi cunoașteți situația și mă lămuiriți si pe mine de ce sunt arestat, de ce mi s'a înscenat un proces cu martori mincinoși sau, cu alții care nu m-au recunoscut în boxă și mai ales, mai grav, de ce s'a căutat să mi se distrugă familia?

-Cum, dumneata nu stii de ce te găsești aici?, a fost răspunsul lui, tot printr'o întrebare.

Dacă aș fi știut, nu vă întrebam, si o fac crezând că sunteți mai mare în grad sau funcție decât domnul colonel care a ieșit. Dumnealui nu m-a lămurit, în schimb mi-a cerut să scriu despre mine, despre prieteni, să recunosc greșelile ce le-am făcut fiindcă are documente suficiente despre mine și despre trădarea Partidului Național Tărănesc. Mi-a aruncat pe această masă ziare ca să citesc și să scriu ce au scris toți, iar dacă nu fac cum vrea dumnealui, nu voi ieși decât prin crematoriu. Iar acum vă întreb din nou pe dumneavoastră, de ce sunt aici si nu-i ajunge dumnealui cât tribut nevinovat s'a plătit securității?

Zâmbind si dând din cap ironic, a răspuns:

-Lasă acum aceste povești. Hai să punem lacăt la ce-a fost. Noi o facem. Fă și dumneata acelaș lucru. Poate s'au făcut unele greșeli, poate au fost necesități ale unui regim care a căutat să se consolideze și acum, fiind stăpân pe situație, v-am pus la dispoziție realizările și vrem să ștergem cu buretele ce-a fost între noi. De aceia am spus că punem lacăt.

În fața acestei "argumentații" am răspuns:

Cine poate oare să creadă? Personal am cunoscut minciuna și teoroarea deslănțuită asupra mea, fără nici un motiv.

-Este bine să uiți toate acestea și să gândești la ce ai să faci după eliberare.

Care eliberare? de peste 15 ani am fost mereu eliberat și iar arestat. După fiecare eliberare urma o perioadă de multe ori mai grea decât în închisoare, alergând după câștigarea existenței, după un adăpost, si până la urmă le rezolva, tot o nouă arestare. Cine mai poate avea încredere în acest regim care mi-a distrus cariera, familia și viața?

Și multiplicați cazul meu cu al zecilor de mii, în aceeași situație, si atunci veți constata de ce n'am încredere. Vă precizez că nu voi pleca din închisoare pentru a reveni după câteva luni. Nu mă interesează eliberarea într'un regim de nesiguranță, o eliberare după care văd cum aleargă foarte mulți și cum, pentru ea, sunt în stare să se umilească, până la desgust.

Colonelul a intervenit si a spus printre altele că, ne-am dat seama că în trecut au fost eliberați deținuți fără să le fi fost asigurat posibilitatea existenței si au fost nevoiți să alerge după servicii, să ia legături cu cunoscuți si prieteni, să mărească cercul nemulțumirilor si să completeze împotriva regimului. Acum va fi altfel. Fiecare va avea asigurat un serviciu, care deja vă așteaptă si va avea unde să doarmă pentru a nu mai avea motive de nemulțumire.

Vă pot spune că foarte curând, peste o săptămână, două, sau chiar poate câteva zile vei fi liber în mijlocul familiei.

Afară ai să vezi că situația soției s'a schimbat și pe dumneata te așteaptă serviciul și nimeni nu va întreba unde ați fost și ce ați făcut.

Domnule Cici pune lacătul așa cum îl punem și noi.

Niciodată nu voi putea uita răul ce mi l-ați făcut, modul cum ați procedat, i-am răspuns și nu am nici un fel de încredere, atâta timp cât am văzut, ce am văzut și chiar azi mă cutremur, cum a fost posibil să se facă așa ceva.

Domnule Cici mergi și așteaptă cu încredere, zilele fiind numărate până când te vei convinge că vei fi liniștit acasă, în mijlocul familiei.

Necunoscutul s'a ridicat și a zis la revedere. I-am răspuns cu bună ziua.

Plutonierul Bărbuică m'a dus la celulă unde eram așteptat de ceilalți colegi de suferință. Nu am relatat nimic din discuție, desi erau oameni de bună credință.

Reușiseră să înfigă pumnul în neîncredere.

Desigur noi nu știam, dar ieșiti afară aveam să aflăm că nu o făceau de dragul nostru. Detinuții erau o monedă de schimb. Văzând perfidia rusească paralel cu jecmânirea țării, comuniștii din România au căutat să inaugureze o politică pro-occidentală apropiindu-se comercial și diplomatic de dușmanii capitaliști de ieri. La cererea acestora au acceptat și au făcut Declarația din 27-04-1964 că până în Aug. 1964 vor fi toți detinuții politici eliberați. Voiau ca 20 ani de la subjugarea rusească să-i sărbătorească prin eliberarea "bandiților" de detinuți politici reeducați.

Pe 24 Iulie 1944 a apărut Decretul 411 în a cărui expunere de motive se menționa:

"În baza indicațiilor primite, analizând situația unor condamnați, consider că un număr de 3244 pot fi grațiați de restul pedepsei ce mai au de executat. Dintre aceștia sînt elemente condamnate definitiv pentru infracțiuni contra securității statului... Pentru un număr de 2467 condamnați, la propunerea de grațiere s-a avut în vedere atitudinea lor bună față de muncă și rezultatele obținute în procesul de reeducare.

Restul de 738 sînt elemente care au continuat și la locurile de detenție să aibă până în prezent manifestări dușmănoase, unii refuzând să se integreze în procesul de reeducare.

Consider că și acești condamnați pot fi grațiați de restul pedepsei, întrucât, oriînduirea noastră socială și de stat s'a consolidat definitiv; este trainică și se bucură de unitatea moral-politică și de sprijinul întregului popor.

Eventualele acțiuni dușmănoase ale acestora, vor fi respinse și nu vor găsi aderenți în rândul maselor populare, al căror rol și forță de înfrîurire în combaterea faptelor antisociale este în continuă creștere; În situația când vor întreprinde acțiuni dușmănoase securității statului, se vor lua împotriva lor măsurile necesare."

Pentru că în acest decret sunt menționați 738 de elemente care au refuzat să se integreze în procesul de reeducare abominabil, dintre ei 200 detinuți fiind în Zarca Aiudului izolați, subliniez declarația lui Aurel State, „erou între eroi, care a făcut frontul, a trecut prin lagărele de exterminare rusești și ajuns în cele românești, la întrebarea lui Gheorge Crăciun, călău între călăi; „Răspunde răspicat, de ce refuzi reeducarea?” i-a răspuns și mai răspicat:

„Sunt destul de educat ca să mai am nevoie de așa ceva și aprins (îmi spusese că sunt un bandit care nesocotesc realizările regimului) strigai că nu mi-e teamă de el, că dacă grija lui e să-și dobândească epoletul de general, a mea este să rămân om. În ceea ce privește realizările, adăugase că îngrămădirile de bolovani nu înseamnă nimic, atâta vreme cât oamenii sunt batjocoriti ca la Aiud.

În forfota care se ridică, un vechi deținut îmi desprinsese mâna de pe cârjă și mi-o sărută.”

DINTR'O INCHISOARE SUBTERANĂ, INTR'UNA CAT O ȚARĂ...

Pe 29 Iulie 1964 am fost strigate 4 persoane cu bagajele și am fost duși într'o cameră din poarta Fortului 13, unde am găsit 15-20 deținuți care în parte primiseră hainele civile, mușcăte și zdrențuite. Eliberarea era sigură.

În spre mine s'a îndreptat Lazăr Ștefănescu, ticălosul de care am pomenit și mi-a zis: dragă Cici iată suntem liberi...

Am devenit roșu de mânie și i-am spus în auzul tuturor: Bine ne trebnicule, tu vorbești de libertate, tu care ai făcut atâta rău și ai devenit turnător în reeducarea de la "lorzii" Jilavei? Cum mai ai curajul să stai în mijlocul oamenilor? Locul tău este la colțul ticăloșilor și i-am arătat cu degetul. S'a retras și după vreo 2 ore a venit Telenchi și l-a dus l-a o mașină mică scoțându-l dintre noi. N-a avut curajul să-l lase să plece cu camionul.

După amiază pe la orele 15 am fost scoși să semnăm un stat de plată. Am primit 65 lei contra valoarea "muncii" de la lădițe. Alții din provincie primeau și bilete C.F.R. până la domiciliu.

La o altă masă s'a trecut la alte semnături. Totul se făcea în aer liber sub bolta fortului Jilava unde eram peste o sută. Aici sta căpitanul Telenche care după iscălitură le strângea mâna și ura drum bun. Am întrebat pe unul ce a iscălit și la răspunsul că e o declarație că nu voi spune pe unde am fost și ce am văzut, am iese din rând și i-am spus căpitanului:

"Eu nu iscălesc așa ceva fiindcă n'am cerut să ies și mai ales condiționat, după ce nu mi-ați spus de ce am făcut închisoare nevinovat. Din contră am să spun peste tot, unde am fost și ce-am văzut. De ce vă este rușine de ce-ați făcut? Mai bine uitați-vă că trimiteți în lumea liberă pe Willisor (Bourceanu) fără tur la pantaloni, după ce i-ați confiscat și averea!"

La întoarcete Willi, i-a zis căpitanul, și când a văzut în ce hal arăta, a rămas cu ochii holbați și la dus la magazie să-i dea o sa-l opetă.

În timp ce plecau, mi s'a întins biletul de eliberare și am completat un camion cu vreo 40 de "eliberați" care am fost transportați la capătul tramvaiului 17,

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Penitenciarul Giłava

Formațiunea —

Anul 1964, luna ieilie, ziua 28

Domiciliul avut la arestare: Str.
Secenului Nr. 8 Raion
N Bălcescu București

BILET DE LIBERARE Nr. 3354 1964

Nume <u>ION IOLU I. CICEONE - ARISTOTEL - TRAIAN</u>	
Născut în anul <u>1924</u> luna <u>mai</u> ziua <u>8</u> în comuna <u>Craiova</u> raionul <u>Craiova</u> regiunea <u>OTENIA</u>	
profesia <u>Tehtician constructie</u> la <u>Joa</u> și al <u>Harla</u>	
A fost depus ca <u>condemnat</u> de la <u>8.09/1961</u> până la <u>28.07/1964</u> de către <u>Z. M. BUC</u> cu mandatul nr. <u>40/63</u> emis de <u>T. N. BUC</u> sentința nr. <u>29/63</u> pentru faptil de <u>uncle</u>	
A fost pus în libertate <u>28.07.1964</u> <u>fiind grațiat</u> de către <u>Comitet de Int</u> conform <u>Dec. Nr. 411/64</u>	
Numitul se stabilește cu domiciliul în comuna <u>BUC</u> str. <u>Secenului</u> nr. <u>8</u> raionul <u>N. Bălcescu</u> regiunea <u>BUC</u>	
A MAI EXECUTAT MANDATELE	
Mandatul nr. <u>/</u> emis de <u>/</u> pentru <u>/</u>	
Mandatul nr. <u>/</u> emis de <u>/</u> pentru <u>/</u>	
Mandatul nr. <u>/</u> emis de <u>/</u> pentru <u>/</u>	
Mandatul nr. <u>/</u> emis de <u>/</u> pentru <u>/</u>	
Mandatul nr. <u>/</u> emis de <u>/</u> pentru <u>/</u>	
Semnalmentele posesorului: talia <u>/</u> corpoletea <u>/</u>	
runtea <u>/</u> nasul <u>/</u> gura <u>/</u> barbia <u>/</u> culoarea <u>/</u>	
fetei <u>/</u> culoarea parului <u>/</u> sprincele <u>/</u>	
semne particulare <u>/</u>	

Biletul nr. 3354 - c. 193 - I. P. Giłava

COMANDANT

Scrie numele sortentului

Munef 10

ADEVERINȚĂ-CARACTERIZARE

Deținutul ¹⁾ IONITOIU I CICERONE-ARISTOTEL-TRAIAN
născut la data (anul, luna, ziua) 1874-12-08
în comuna Carlevo raionul Craiova
regiunea Oltenia ocupația tehnician constructor
originea socială luc burhuș condamnat la 11-02-1963
din 11-02-1963 la 6 ani prin hotărîrea penală nr. 29
pentru furt în baza articolului 209 c.p.

Pedeapsa începe la data de 08-05-1961
și expiră la data de 08-05-1967 Execută pedeapsa
în baza mandatului nr. 40 din 27-01-63
emis de Int. Mil. Buc.

mai fost condamnat ²⁾ pentru condamnat 5 ani
1941-1942 cor. în 1949

Conținutul caracterizării ³⁾ Pe timpul deținerii a avut
o comportare rea, fiind pedepsit cu zile
isolare și o mustrare plină de încredere
recunoscătoare față de cadrele unității și
pentru respectarea ordinelor.
A fost folosit la muncă.

L. S.

COMANDANT

Data 28.07.1964

1) Se va arăta comportarea deținutului în locurile de deținere.

Aruncând o scurtă privire, la ^{viața de} 40 de ani, m'am eliberat din tem-nițele comuniste cu un "palmares judiciar" în care erau înscrise 6 condamnări penale ce însumau peste 24 ani din care executasem 10 ani, adică un sfert din viață;

Dar dacă țin cont că din 6 Martie 1945 am fost pus sub urmărire sigurantei și în continuare a securității, rezultă că 19 ani am fost în ghiarele securității, deci aproape jumătate din viață.

Iar din adevărul caracterizare la eliberarea din reeducarea Jilavei din 28 Iulie 1964, comandantul menționa:

"Pe timpul detenției a avut o comportare rea..."

Si colonelul Mihai Petruc mi-a spus că pune lacăt, dar ca orice securist a mințit, fiindcă nu l-a încuiat.

Nici eu nu l-am crezut și viața în continuare, a fost de urmărit și încolțit de fel de fel de "prieteni" sau agenți calificați.

Si în situația mea au fost zeci de mii de oameni care nu numai că se gândeau dar și încercau să facă ceva, cu vorba sau cu fapta, pentru neamul său, de a-l scăpa de pacostea comunistă ce se abătuse peste el, aducând la cunoștință unor conducători ai lumii libere, ^{drama} ~~neamului românesc~~.

Între deschiderea spre Occident cerută la Paris lui Gh. Maurer (1958) și tratativele purtate de Secretarul General al Națiunilor Unite - U Thant - cu guvernul comunist, pentru eliberarea detinuților politici (vara anului 1964), regimul comunist a căutat să încadreze întreaga țară într-o rețea informativă în care vor intra după eliberare detinuții, care vor veni urmați de cei făcuți agenți din rândurile lor. Pentru a exemplifica aceasta vin cu unele date culese din arhiva securității:

- În 1959 securitatea dispunea de 29.515 agenți, de 734 rezidenți, de 6669 case de întâlniri cu agenții și 52 case conspirative;

- La 31 Decembrie 1961 numărul agenților crescuse la 56.556, al rezidenților la 1302, al gazdelor la 8185 și casele conspirative 102;

- La 1 Sept. 1963 numărul agenților ajunsese la 78.124 și al rezidenților la 2.607.

Pentru ilustrarea "muncii" de formare a rețelei în care să primească pe detinuții ce începeau să fie eliberați conform angajamentelor luate față de occident, subliniez numai situația regiunii Iasi:

La 1 Martie 1963 existau 3.399 de agenți și 111 rezidenți.

De la 1 martie 1963 până la 1 Martie 1964 tot în regiunea Iasi s-au recrutat 373 agenți.

În afară de rețeaua de agenți ai securității, era și militia care-și avea filiera separată, dar lucrând pentru același stăpân. Tot în regiunea Iasi în 1963 Militia avea 1406 agenți în teritoriu. În analiza situației de pe teren din acest an s'a constatat o deficiență la grupul agenților locotentului Cortez H. din raionul Bârlad unde agentul din comuna Pogana (de pe râul Tutova, la nord de com. Ivesti) a deconspirat că a fost angajat de locotenant ca să urmărească legionarii din comună.

Dacă acestea erau pregătirile de încadrare informativă a detinuților eliberați, să nu uităm că aceștia fuseseră supuși regimului de dezumanizare prin reeducare și conform Ordinului 87, unii detinuți după ce s-au desolidarizat de vechile concepții politice au fost recrutați ca agenți, grațiați de restul pedepsei și puși în libertate.

Deoarece chiar în 1964 cu toată trâmbitarea că regimul comunist s'a întărit și dușmanii poporului au fost aduși la tăcere, securitatea constata o creștere considerabilă a influențelor opozitiei anticomuniste în curs de reorganizare, odată cu revenirea în libertate a liderilor politici.

De fapt securitatea, acest organism represiv creat pe spatele deținuților politici și care se temea de pierderea avantajelor și diminuarea numărului lor, a recurs la inventarea rețelei informative pentru cuprinderea întregului teritoriu în plasa ei și nu s'a dat în lături de la provocări.

Prin astfel în materiala "strict secrete" se trasau instrucțiuni pentru "descoperirea și curmarea încercărilor de a se crea grupuri subversive de către național-tărăniști, național liberali, legionari și membrii fostului P.S.D.I. (Titel Petrescu), care fuseseră condamnați pentru activitate contrarevolutionară." În acest scop securitatea primise dispoziție să recruteze agenți din rândurile fostilor membri eliberați din organizațiile partidelor de mai sus.

Aveam de a face cu o acțiune permanentă sub pretextul "descoperirii și curmării din fașă a intențiilor lor contrarevolutionare."

Aceasta însemna să dea de lucru și să extindă "pânza de păianjen" a securității cu o pătură de trântori ce promovau delatiunea și trădarea la rangul de "virtute".

Acțiunea de delatiune deja începuse să fie folosită la sate în scopul "supravegherii elementelor dușmănoase de la sate", bineînțeles, liberalii, legionarii, țărăniștii, chiaburii, socotite elemente descompuse care instigau la acțiuni de slăbirea colectivelor și denunțarea lor organelor de partid pentru a fi demascate public.

Acest sistem absurd de supraveghere a cetățenilor și al relațiilor lor a dus în primul rând la accentuarea cenzurii prin desfășurarea scrisorilor celor vizati în dosarele de urmărire și a întregiei corespondente venite din străinătate.

S'a trecut la introducerea de "T.O." (tehnică operativă) de ascultare a discuțiilor și convorbirilor telefonice prin căptușirea camerelor cu microfoane.

După cum o să constatăm pe parcurs, s'a mărit personalul secției de filaj prin instituirea de operațiuni permanente unele, altele parțiale de filaj de câte 3-4 zile consecutive, de la 6 dimineața la ora 10 seara. În ceea ce privește P.N.T.-istii am constatat că aproape toți au intrat ca "obiective" (cu nume fictive în astfel de filaje, fie chiar prin sondaj.

Aceste operațiuni, pe lângă infiltrările de agenți la servicii sau în cercurile intime al foștilor deținuți, au folosit o serie de trântori securiști, bine plătiți care trăiau tot după spatele nostru, al celor ce nu putuseră fi exterminați, ci doar schilodiți și înjosiți.

Peste toate aceste măsuri de încorsetare, au inventat alta și mai draconică. Toate întreprinderile fuseseră dotate cu birouri de cadre conduse de ofițeri de securitate plătiți din producția muncitorilor, pentru a-i urmări pe fiecare prin agenturile interioare și chiar de a-i aresta până la sosirea securității ca să-i ridice.

Halal de așa țară, cu așa libertate de gândire și mișcare în deschiderea făcută spre occident.

În această atmosferă de suspiciune generală am fost grațiat pe 29 Iulie 1964, lăsându-se lacătul deschis.